

23. Jun. 1842

FAKTA

Dato:

23. Jun. 1842

Sidetal:

Dagbog A, side 37

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 81; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 87-88

TRANSSKRIFTION

Sanct-Hans-Aften. 23 Juny.

Da Regnen vedvarede til Aften benyttede jeg Eftermiddagen igaar til at male et Studie af Blak,¹ en graagulblakket Hest, som Becker,² Færgemanden her eier. Skovgaard³ hjalp mig [ved] at holde den, give den Havre af og til, og underlig nok ved at synge for den; det var øiensynligt, at den holdt af Sang, det store kjælne Dyr, den kom med Hovedet tæt hen til ham og spidsede Øren, stod saaledes ganske ubevægelig længe og faldt tilsidst som et Barn i Søvn ved Sangen, saa den nikkede. Det er en prægtig Hest, skjøndt af Bonderace dog saa fiin, [men] stærkt bygget og af en sjælden kjøen Farve. Den lille Richard Bekker⁴ fortalte mig med megen Alvor, at dens Forfædre havde været i Krigen i den gamle, hedenske Tid, og saa naivt som det kom, havde det noget Rørende for mig at tænke paa, at Afkommet af vore Fædres stærke og trofaste Stridsheste vandt dog paa den Maade en nye poetisk Side at betragtes fra. Det er i det mindste sjældent faldet mig ind, naar jeg saae en stolt, kraftig, dansk Hest, at dens Tip-Tip-Tip o s. v Olde-Fader maaskee var den mælkehvide Ganger, som Ingemann⁵ saa smukt lader Kong Valdemar tumle paa Sandet, da Dagmar kom, eller den høie, sorte Hingst, som Stig Andersen holdt paa ved Skanderborg Slot [overstreget: om Morgen] Dagen efter han havde dræbt Kong Erik i Laden. [overstreget: Et] Fuldblodshesten kan jeg dog aldrig faae paa den Maade kjær. Jeg kunde lide om vore Bønder førte Stamtavler over deres gode Heste ligesom Araberne. – Da Klokken var ni idag kom jeg allerede træt hjem med et malet Studie og et Par Tegninger, paa den Maade bliver der Forslag i Dagen, her kan jeg staae op om Morgen, i Byen kommer jeg aldrig til at male før Kl: 9. –

¹ Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 117.

² Transportforvalter Carl Ludvig Becker (1804-1865) forpagtede i årene 1833-43 færgedgården og færgeriet mellem Frederikssund og Horns herred.

³ Malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

⁴ Richard Becker (1835-1888) var søn af ovennævnte transportforvalter Carl Ludvig Becker.

⁵ Fra B.S. Ingemanns historiske romaner Valdemar Seier (1826) og Erik Menveds Barndom (1828).

Sant. Mens. Aften. 23. Febr.

De Begynde vedvarede til Aften benyttede og Eftermiddagen i gaar til at ma-
le et Stue af Bilak, en graa guldbleget Bolest, som Beckes Førgeman-
den her er. Skovgaard hjalp mig at holde den, give den Pleurs af og til,
og indvilig nok ved at sige for mig, det var en sigeligt, at den holdt
af Jang, det store Bjælne Digt, den kom med bløddet tæt hen til ham og
spidrede Øren, stad sealders ganske uvanlig, længe og færdt til: det som
at Barn i Laen ved Laagen, saa den mitkede. Det er en prægtig Bolest,
skæbnt af Bondorace, dog saa fin, stærkt bygget og af en sjælden fin
Farve. Den lille Richard Beckes fortalte mig med megen Ulev, at dens
Fotpede havde været i Krigen i den gamle, hedenske Tid, og saa maist
som det kom, havde det meget Jorrende for mig, at tænke paa, at Aften
mid af mere Færdes stærke og træfaste Strids herre vandt dog paa den Uvile
en mig prægtig Side at betragtes paa. Det er i det mindste sjældent færdt mig
ind, naar jeg saa en stalt, knæst, dansk Bolest, at dens Tip-Tip-Tip, o. s. v. Ulev
Jader maaskee ved den smukke, hvide Jangge, som Jangemann saa samlet lader
Kong Valdemar tænke paa Javel, da Jangner kom, eller den hvide, sorte
Jlangge, som Jig Andersen holdt paa ved Skanderborg. Det var ~~en~~ Jagen
efter han havde dræbt Kong Erik i Næden. Et Færdblads kisten kan jeg dog aldrig
faae paa den Maade kjør. Jeg kunde lige om vor Bønder færdte Hæmtealer naar
dore gode Boleste lige som Anakorne. — De Bolesten var mi idag kom jeg alle
nede trost kjør med et malet Stue og et Par Tegninger, paa den Maade
Miner der Forslag i Jagen, her kan jeg staa af om Morgenen, i Dagen
kommer jeg aldrig til at valse for det. —

Sant. Mens. Dag 24. Febr.

I gaar Aften gik vi for tilligt i en, saa vi saa ikke at Bølv, som brændte paa
den anden Side af Fjorden. I dag her jeg faaet en Skjippe, maalt, da Veinst
har været en Jangle kedre. I Middags var her nogle Bønder paa Tølbage
kenen fra Bølvens Kilde til Odrup i Odd's herred. Den stakkede Mand kom de
hinn med Min's gaar paa Kjøkken, da jeg spurgte om han havde haet meget
Jang af Reiser, svarede han: at Troen til Bølvens havde han, og hans to led
sagde her for ad til det var dog allerede lidt kedre. Det troede dem meget, at de
havde veed Fælk i halesche hædske dem i Kilden og henke paa Jagen. Det
Tiden for Troens Kramprækte i Tølbage. Meget stifter mig den, og hvad vilde
vi faae i stedet for? — Nei maaske vi smaa venis kjør, jeg vilde gjerne
igjen see den Hælvro, sidst var jeg ikke afte paa Bølv; jeg tænker maaske at
Lægg Veien derover; men Skovgaard kan ikke gaa, slent paa en Vedreise!